

"Жодна задача не варта безглуздої втрати людей": військові 1 ОШП про дрони і ціну перемоги

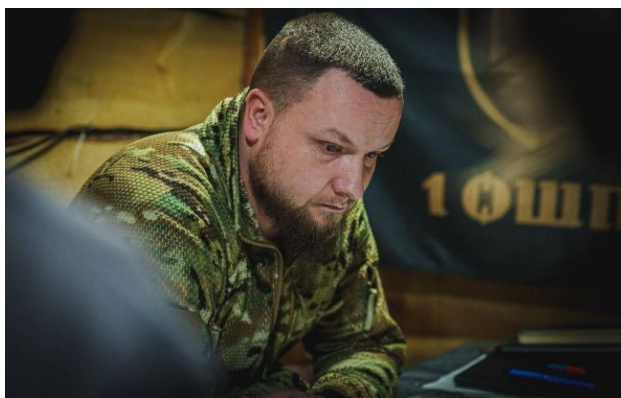
08:00 01.05.2026 Пт

🕒 13 хв

Ніхто не згоден віддавати території за "мир", переконані захисники

КАТЕРИНА ГОНЧАРОВА

Офіцер 1 ОШП з позивним "Піротехнік" (фото: надані військовими 1 ОШП)

Обирайте перевірене - додайте РБК-Україна до улюблених джерел у Google

Сучасна війна – це вже давно не лише піхота і артилерія. Навіть у штурмовиків жодне важливе завдання не обходиться зараз без підтримки дронами з повітря. Часто кожен рух ворога видно, як на долоні. Але ворог так само слідкує з дронів і за нами.

Коли доводиться обирати між метою і безпекою, рекрутинг, роль БПЛА на фронті та філософію збереження людей РБК-Україна розповіли офіцер 1-го окремого штурмового полку з позивним "Піротехнік" та сержант "Айтішник".

>

Читайте також: [Покинула життя за кордоном заради фронту: історія медицині 3-ї ОШБр із позивним "Куджо"](#)

Головне:

- **Війна систем:** На зміну старим технологіям на фронті прийшли реалії, де один боєць із дроном ефективніший за професійного снайпера.
- **Прозорий фронт:** Через БПЛА приховати рух неможливо. Перемагає той, хто швидше адаптується, діє розумніше та залишається непомітним для ворога.
- **Ціна життя:** Головна мета командира – виконати задачу й повернути людей. Жодна ціль не варта безглузких втрат, якщо є альтернатива.
- **Безпечний рекрутинг:** У 1-му ОШП не кидають на "нуль" відразу. Новобранці проходять 70 днів підготовки та плавно вводяться в роботу з досвідченими пілотами.
- **Відповідальність замість страху:** Дисципліна в підрозділі базується на довірі та цінності кожного фахівця, а не на

формальному армійському примусі.

- Буденність знищення ворога: Перший успішний скид викликає емоційне піднесення через порятунок своїх, але з часом бойова робота стає звичною рутинною.

"Поява БПЛА зробила поле бою "прозорим". Всі все бачать"

Командир із позивним "Піротехнік" пройшов довгий бойовий шлях ще з 2016 року: від кулеметника до командира взводу. Був інструктором, командиром розвідувального підрозділу. У 2025 році виконував обов'язки командира роти РУБпАК, згодом отримав звання молодшого лейтенанта.

Після розширення підрозділу батальйон "Да Вінчі" став 1-м окремим штурмовим полком, де "Піротехнік" продовжив службу вже на офіцерській посаді. За час служби відзначений нагородою "Сталевий хрест".

Позивний "Піротехнік" з'явився у житті захисника задовго до того, як він одягнув військову форму. Це ім'я має цілком цивільне, хоча і "вибухове" походження. Про нього військовий сьогодні згадує з усмішкою.

У вже далекому 2013 році вдома він складав, як сам каже, різну "двіжку". Вона вибухнула, хлопця госпіталізували. Виявилось, ця ситуація "підняла на вуха" багато різних людей.

"Я лежав, відходив від анестезії, була поранена рука. В палаті скрипіли двері – я відкриваю їх, скрип лунає на весь коридор. Дивлюся, по коридору ще одні двері відкриваються, а там десь п'ять чоловік. Усі дивляться на мене – і раз, закрили двері. Я, здивований, думаю: що за фігня? Згодом познайомився з цими людьми, розговорилися. Вони почали розпитувати, що там сталося, що вибухнуло, бо, кажуть, привезли піротехніка в лікарню. Мовляв, такий кіпіш був, купа поліції і різних інстанцій, і привезли піротехніка – мене. Ну от і з того часу я "Піротехнік", – розповідає боєць про свій позивний.

Порівнюючи війну з Росією, що тривала до 2022 року, із нинішнім повномасштабним вторгненням, "Піротехнік" відзначає колосальну технологічну прірву між цими етапами. До 2022 року це була, більшою мірою, війна артилерії та піхоти, а зараз – війна технологічна.

Читайте також: ["Я не хочу передавати цю війну у спадок": історія добровольця, який не раз обдурив смерть](#)

"Тепер ера, коли сорокакільограмовий солдат може знищити більше противника, ніж натренований роками снайпер. Зараз – війна систем: або ти вибудовуєш структуру і логіку, або ти просто неефективний і "зливаєш" фронт. Поява БПЛА зробила поле бою "прозорим". Всі все бачать. Тепер важливо не просто бути сміливим – важливо бути розумнішим, швидшим і менш помітним", – пояснює "Піротехнік".

Зі зміною тактики змінилася і його роль. Перехід до командування став іспитом на відповідальність, де головним став успіх усього підрозділу.

Сучасна війна вимагає від бійця гнучкості інтелекту, вважає "Піротехнік" (фото: надані військовими 1 ОШП)

"Я перестав бути виконавцем і просто солдатом. І вже не думаєш: "як мені вижити", ти думаєш: "як зробити так, щоб повернулися всі і виконали поставлене завдання". Це зовсім інший рівень відповідальності – і морально, і професійно. Я завжди виходжу з простого принципу: жодна задача не варта безглуздої втрати людей. Якщо можна зробити інакше – шукаємо інше рішення. Рішення, які дозволяють виконати завдання і водночас забезпечити максимальну безпеку особового складу", – ділиться він своїми принципами.

"Ще жодна технологія не працювала без участі людей"

Найважчими моментами на фронті він вважає ситуації, коли доводиться обирати між метою та безпекою людей.

"Прикладом найважчого командирського рішення було, коли потрібно зупинити операцію, хоча задача майже виконана, але ризик для людей стає надто високим. Командир має вміти сказати "стоп", навіть якщо це виглядає як крок назад. Який період був найважчим? Коли підрозділ росте, задачі множаться, а часу на помилки немає взагалі. Запам'ятовується не одна операція, а накопичення рішень, кожне з яких може коштувати дуже дорого", – зізнається захисник.

На його думку, сучасна війна вимагає від бійця передусім гнучкості інтелекту, адже головні виклики сьогодні лежать у площині швидкої адаптації.

"Головні виклики зараз: темп змін. Техніку можна купити, людей – навчити, а от перебудувати мислення під постійну зміну – найскладніше, особливо в особового складу. Які риси бійця сьогодні важливіші за фізичну витривалість? Холодна голова, дисципліна і здатність вчитися та перевчатися".

Окремо боєць наголошує на важливості підтримки тих, хто перебуває в строю з перших днів великої війни.

"Як знаходити підхід до тих, хто воює з 2022 року і втомився? Говорити чесно. Давати відпустки, коли це можливо, і головне – показувати, що їхній досвід цінний, а не "відпрацьований ресурс".

Його бачення фіналу цієї боротьби чітке – це гарантія безпеки для майбутніх поколінь.

"Перемога – це коли Україна більше не воює за право існувати. Коли наші люди повертаються додому, а ворог розуміє, що сюди більше не прийде. А собі я б порадив дивитися на крок вперед і не прив'язуватися до конкретної тактики чи одного ефективного інструменту. Технології стануть вирішальними, але виграватимуть усе одно ті, хто вміє думати, адаптуватися і брати відповідальність. Той, хто адаптується швидше, живе довше. Ще жодна технологія не працювала без участі людей".

Читайте також: [Ледь вибрався із палаючого танку. Історія воїна, який дивом врятувався, вразила українців](#)

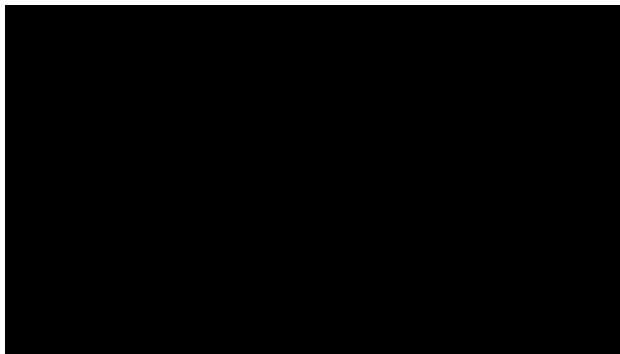
Про чесність з людьми і міфи про "відправку на нуль"

Михайло на фронті має позивний "Айтішник": не через професію, а через інтерес до технологій, який помітили побратими. До війська він доєднався у 2025 році після мобілізації: починав як пілот дрона, згодом став старшим групи, отримав сержантське звання і нині займається розвитком підрозділу, рекрутингом та комунікаціями.

Для нього шлях у Збройних Силах почався з руйнування старих стереотипів, які роками плекалися масовою культурою і розповідями когось із старших.

"Моє уявлення про армію формувалося з розповідей людей, які раніше проходили строкову службу, з історій про "дідівщину", "слонів" тощо. Також суттєвий вплив мали фільми та серіали, які показували армію в негативному ключі – корумпованою і непрофесійною", – зізнається "Айтішник".

А потім, каже він, уявлення змінилося кардинально практично з усіх поглядів: і ставлення до тебе як до людини, і самі завдання.

Наші екіпажі працюють за 7-12 кілометрів від лінії бойового зіткнення, – "Айтішник" (фото: надані військовими 1 ОШП)

"Ми не "котили квадратне і не перекладали кругле". З першого погляду, звісно, є мінуси, які проявляються з часом, але загалом для солдата, який тільки прийшов, різниця між уявленням і реальністю дуже відчутна", – згадає він свої перші враження від служби.

Сьогодні "Айтішник" залучений до процесів формування підрозділу. Працюючи з новобранцями, він щодня стикається з психологічними бар'єрами, які заважають людям зробити крок назустріч війську.

Страх у новобранців проявляється по-різному: "мене одразу кинуть на нуль", "я більше не потраплю додому", "я нічого не вмію, що я тут буду робити" тощо. Кожному він з побратимами пояснює, що це міфи.

На "нуль" одразу нікого не відправляють. Спочатку БЗВП, далі – профільне навчання, каже захисник.

"В часовому еквіваленті це 56 днів БЗВП і 14 днів підготовки, після чого ми плавно вводимо людей у відділення, і вони виїжджають на позиції разом із досвідченими пілотами. Нам потрібні ефективні, вмотивовані екіпажі. Наші екіпажі працюють за 7-12 кілометрів від лінії бойового зіткнення. Ми не приховуємо, ризик є завжди. Ми чесні з людьми, бо це головна риса ефективного підрозділу. Всі інші відсіюються ще на шляху", – детально описує він систему підготовки.

Окрему увагу "Айтішник" приділяє специфіці свого підрозділу.

"У 1-й ОШП акцент – на результат і збереження особового складу. Рішення приймаються з урахуванням реальних ризиків.

Полк активно використовує БПЛА як ключовий елемент бойової роботи. Ми цінуємо людей і їхні навички, намагаємося максимально використовувати сильні сторони кожного для досягнення результату", – каже захисник.

За його словами, дисципліна ґрунтується на відповідальності й довірі, а не на страху.

"Ми не розповідаємо "казочки": працюємо на найважчих напрямках фронту і даємо результат. Завжди чесні з людьми – це основа довіри", – пояснює він внутрішню філософію полку.

Про емоції від першого знищення ворога скидом

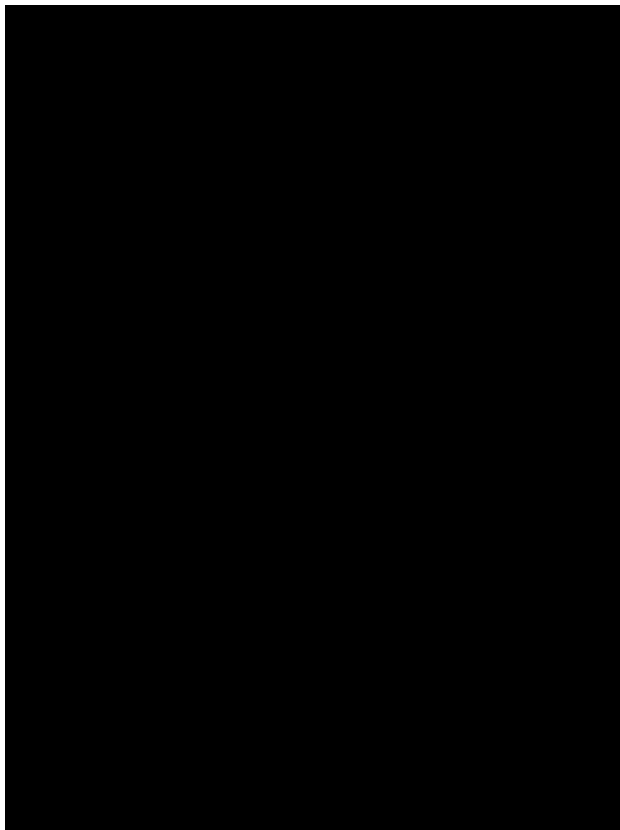
Робота з безпілотниками дає унікальний, дещо відсторонений, але водночас дуже гострий досвід контакту з ворогом. "Айтішник" пригадує, як трансформувалося його сприйняття під час виконання бойових завдань.

"Згадую, як під час розвідувальної роботи вперше побачив ворога через камеру дрона. Емоцій майже не було – це просто супровід ворога для ураження іншими БПЛА. А от коли вперше знищив ворога скидом, емоцію складно описати. Це суміш страху, усвідомлення, що ти знищив ворога, і певної радості від того, що зупинив піхотинця, який міг убити наших хлопців на позиціях. З часом ці емоції зникли – це стало рутинною", – відверто ділиться військовий.

Окрім моральної мотивації, в підрозділі існує і система фіксації та заохочення бойових успіхів, яка працює за правилами верифікації.

"Діють винагороди за знищені цілі, "єБали", які потрібно підтверджувати відео цих уражень. У полку є окремий відділ, який займається верифікацією. Після підтвердження ці бали можна витратити на закупівлю необхідних засобів", – каже він.

Технічна специфіка роботи пілота не робить її безпечною – на передовій це завжди ризик, а обставини змінюються щохвилини. "Айтішник" згадує випадки, які з часом стали частиною його професійного досвіду, хоча збоку вони виглядають як екстремальні випробування.

"Ми не розповідаємо "казочки": працюємо на найважчих

напрямах фронту і даємо результат, – "Айтішник" (фото: надані військовими 1 ОШП)

В силу досвіду йому вже важко сказати, чи щось було складним або небезпечним. Він просто наводить "пару прикладів".

"Якось сидимо на позиції, почався артобстріл, але ще борт був у повітрі. Коли почалися приходи, він якраз летів із зони розвідки "додому". На вхід, де зазвичай садимо борт, посадити його вже не могли, тому я відлітаю і саджу далі від позиції – в окоп між перекриттям. Також були ситуації, коли дрон починає просідати через навантаження (саме бомбер). Тут уже доводиться імпровізувати: скидати один чи два боєприпаси, щоб врятувати борт", – розповідає він.

Крім ворожих обстрілів, небезпека може прийти і з неочікуваного боку – через технічні збої або випадковості в умовах постійної напруги. Один із таких епізодів військовий спостерігав на власні очі під час чергової зміни на посту. Зайшов він з побратимами зайшов на позицію. Він – старший групи, і ще троє з ним.

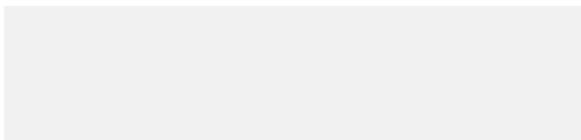
Він відлітав цілий день і попросив "стати за штурвал" хлопців, щоб хоч трохи відпочити.

"Перед цим командир каже: "Бережіть борти, бо маємо посадку по забезпеченню". У нас на посту два дрони: один повністю справний, інший – "300" (трохи перебитий промінь). Я собі вмощуюся відпочити. Хлопці метушаться, працюють, я практично заснув – і тут чую: бабах! Відкриваю очі, дивлюся на побратима і на пульт і бачу, що дрон не прив'язаний до пульта. Є надія, що це був скид по позиції. Питаю: "Де дрон?" Він каже: "Нема вже..." Коротше, ці чорти випадково підірвали дрон при вильоті. Точніше, здетонував боєкомплект. Усі цілі, але це було абсолютно неочікувано", – ділиться "Айтішник".

Коли стирається межа між подвигом і роботою

Поєднання технологічності та безпеки – стає вирішальним фактором для тих, хто обирає, де саме служити. Коли мова йде про рекрутинг, військовий ставить на перше місце ставлення до особистості.

"Я вважаю що головний аргумент – це ставлення до людини як до цінності, яку потрібно берегти й розвивати, а не втрачати. У підрозділі важливі професійність, підготовка й застосування сучасних технологій, а не формальний підхід "аби було". Тут кожен розуміє, для чого він воює, яку роль виконує і як його робота впливає на результат. Саме це дає мотивацію залишатися й зростати всередині підрозділу", – каже "Айтішник".

Батальйон безпілотних систем 1 ОШП ([facebook.com/davinci.army](https://www.facebook.com/davinci.army))

Щоденна служба на найважчих напрямках стирає межу між надзвичайним подвигом та звичайною роботою. Те, що цивільним здається неймовірною сміливістю, для бійців стає частиною побуту.

"Насправді траплялося багато різних ситуацій – залежно від напрямку, на якому ми були. З часом вже складно зрозуміти, що вважати сміливістю, а що – просто буденністю. Між обстрілами вийти з позиції, перейти в інше місце й перечекати, а коли все заспокоїться – діставати речі з-під завалів. Або загубитися в Покровську під ворожим FPV, застрягнути й витягувати машину. Прямо конкретних історій зараз не згадаю", – ділиться він.

Території за "мир"? Про завершення війни і сценарій перемоги

Питання про своє особисте майбутнє після війни залишається для військового відкритим. Повернення до цивільного життя та попередньої професії – сценарій, реальність якого залежить від тривалості бойових дій, каже він.

"Складно сказати. Зараз думаю, що зможу повернутися, але чи зміниться це за рік чи два – невідомо. Ніхто не знає, коли закінчиться війна", – зізнається боєць.

Втім, щодо свого бачення завершення війни він впевнений вже точно. "Айтішник" вважає, що Росія повинна повністю вийти з наших земель і забрати з собою тих, кого вона вже встигла сюди притягнути. Так і тих, хто так сильно хотів до неї долучитися.

"Ніхто не згоден віддавати території за "мир", – переконаний військовий, – Ви ж не віддасте кімнату у власній квартирі, коли у вас родичі живуть у сусідніх апартаментах і під час ремонту вирішили, що можна "об'єднати" квартири, пробивши двері в суміжній кімнаті? Бо, зрештою, це переросте в те, що там просто поселиться якийсь племінник, якому ви нічого не винні, а родичі скажуть: "Ну ми заберемо цю кімнату, а вам кухні й коридору вистачить".

На думку бійця, будь-який інший сценарій, окрім повної перемоги, стане свідченням капітуляції світових демократичних цінностей перед грубою силою, а все інше не буде перемогою.

"Це покаже, що демократія сама по собі безсила, а всі союзи, які існують на сьогодні, не здатні протистояти агресії – вони лише "дуже стурбовані". Якщо агресора не зупинити, він захоче ще і ще, і це не закінчиться. Такий сценарій лише дасть сигнал, що немає нічого неможливого, і все повториться згодом, але з більшою силою", – підсумовує він.

[Facebook батальйону безпілотних систем 1 ОШП](#)

[1 ОШП](#)

[1 ОШП на Youtube](#)

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

[фронт](#) [Збройні сили України](#) [Війна в Україні](#)

НОВИНИ

Табуни "Шахедів" над Україною: Росія від ранку

НОВИНИ

Новини України
Війна в Україні
Економіка
Світ
Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

БІЗНЕС

Економіка
Фінанси
Авто
Tech
Енергетика

АНАЛІТИКА

Статті
Інтерв'ю
Точка зору

ЖИТТЯ

Гроші
Зміни
Освіта
Суспільство

РОЗВАГИ

Шоу бізнес
Поради
Гороскопи
Свята
Цікаве
Спорт

LIFESTYLE

Психологія
Їжа
Подорожі
Здорове життя
Мода та краса

UA | EN | RU РБК-УКРАЇНА

Про компанію
Редакційна політика і стандарти
Як стати нашим автором
Правила користування
Правова інформація
Політика конфіденційності
Контакти
Команда
Вакансії в РБК-Україна
Розмістити рекламу

Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка portalу - <https://www.rbc.ua>. Фотографії, зображення належать їх правласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не

підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компанії, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.